617/01

Den 9. april 2001 blev i sag nr. 53.943:

xxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxx xxx xxxx x
xxxx xxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager ved sin advokat over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har i skrivelse af 13/10 2000 redegjort for sagen således: "ALKA forsikring modtog den 15. november 1999 anmeldelse om ulykkestilfælde fra forsikringstager, M.B. Ulykken var som anført sket i forbindelse med, at klager kom cyklende ned ad Jyllandsgade, da en bilist kører ud over hajtænderne i et kryds og kolliderer med klager, der får beskadiget halebenet og ryggen. ***Kopi af anmeldelse vedlægges.*** Som klagers advokat har anført, tegnede klager en heltidsulykkesforsikring hos ALKA forsikring den 1. maj 1998 med en helårlig præmie på kr. 264. Klager anførte at være beskæftiget som HTX studerende. ***Kopi af skrivelsen vedlægges.*** Den 12. juli 1999 blev klager imidlertid fuldtidsansat som pakkerske hos D., hvilket hun ikke meddelte ALKA forsikring. Såfremt ALKA forsikring havde fået meddelelse i overensstemmelse med forsikringsbetingelserne afsnit 14 om, at klager var påbegyndt heltidsbeskæftigelse, ville selskabet på grund af den skete fareforøgelse have afkrævet klager en højere præmie for den pågældende forsikring. Som anført af klagers advokat, fremgår følgende af forsikringsbetingelsernes afsnit 14: 'Anmeldelse skal straks tilsendes selskabet såfremt: c. der sker

ændring i arten af forsikredes erhverv eller beskæftigelse, herunder også i omfanget af deltagelse heri (gælder for heltidsulykkesforsikring). På grundlag af forandringen træffer selskabet bestemmelse, om forsikringen kan fortsætte og i givet fald på hvilke vilkår. Er anmeldelse i overensstemmelse med ovenstående ikke sket, hæfter selskabet kun på de vilkår og i det omfang, det - mod den betalte præmie - ville have fortsat forsikringen. Eventuelt pro-rata erstatning beregnet i forhold til den del af præmien der vedrører den pågældende person.' ***En kopi af forsikringsbetingelserne vedlægges.*** Det følger af forsikringsaftalelovens § 121, stk. 2, 2. pkt., at 'ville selskabet ved genforsikring i videre omfang have begrænset sit ansvar for egen regning, nedsættes erstatningen i samme forhold'. Bestemmelsen berettiger ALKA forsikring til alene at udbetale forholdsmæssig erstatning til klager. Klager betalte kr. 264,00 som studerende, men ville have været afkrævet kr. 945,00 såfremt ALKA forsikring havde været bekendt med den fareforøgende omstændighed. Da erstatningssummen udgør kr. 437.600,00, udgør den forholdsmæssige erstatningssum følgende:

$$\frac{\text{264 kr. x 437.600 kr.}}{\text{945 kr.}} = \text{kr. 122.250,19}$$

Der henvises til kendelse for Ankenævnet for Forsikring, sag nr. 30.317 af 17. februar 1992, sag nr. 30.188 af 18. november 1991 og sag nr. 31.311 af 21. april 1992. I samtlige sager kom Ankenævnet frem til, at udbetaling af pro-rata erstatning til forsikringstageren, som uden at meddele selskabet herom havde skiftet beskæftigelse, havde hjemmel i ulykkesforsikring og i praksis. Klagers advokat gør gældende, at der må lægges afgørende vægt på, at ulykken er sket i klagers fritid. Dette er ikke korrekt. Det har ingen betydning for om fareforøgelsesreglerne i forsikringsaftalelovens § 121 kan finde anvendelse, at ulykken er sket i fritiden. Det afgørende er, om der er sket en fareforøgelse, som ikke er blevet meddelt selskabet, og at selskabet ville have forhøjet præmien på den pågældende forsikring, såfremt selskabet havde været vidende om forholdet. Jeg skal i den forbindelse henvise til kendelse fra Ankenævnet for Forsikring, sag nr. 32.833 af 1. februar 1993, hvor klager var påbegyndt arbejde som tømrer og kom til skade med nakken ved et færdselsuheld. Endvidere henvises til kendelse fra Ankenævnet for Forsikring sag nr. 30.317 af 17. februar 1992, hvor klager tegnede forsikring som studerende og senere tog arbejde som ekspedient og pådrog sig skade i forbindelse med fodboldspil. Det er ikke korrekt, når klagers advokat anfører, at 'selskabet med de rigtige oplysninger om en klients erhvervsforhold, ville have forsikret for samme be-

løb (kr. 432.000) og til billigere præmie, jfr. bilag 1'. Klager fik ganske rigtig tilbudt en heltidsulykkesforsikring til kr. 264 og en fritidsulykkesforsikring til kr. 234 i april 1998, da hendes børneulykkesforsikring var ved at udløbe. Dette fremgår af bilag 1. Klager valgte at tegne en heltidsulykkesforsikring, og derefter havde tilbuddene i bilag 1 ikke længere relevans. Det relevante var herefter, hvad klager skulle have betalt i præmie for sin heltidsulykkesforsikring, såfremt hun havde gjort ALKA forsikring bekendt med de nye omstændigheder. Klager ses ikke at have bevist, at hun ville have ændret sin forsikring til en fritidsulykkesforsikring eller anden type forsikring, hvilket i øvrigt er irrelevant for sagen. ALKA forsikring fastholder med henvisning til ovenstående fortsat, at klager alene skal have udbetalt pro-rata erstatning."

Klagerens advokat har anført, at der må lægges afgørende vægt på, at ulykken er sket i klagerens fritid.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser: "**Afsnit 14 Forhold ved fareforøgelse, ændring i erhverv/-beskæftigelse eller af den forsikrede personkreds:** Anmeldelse skal straks tilsendes selskabet såfremt: … c. Der sker ændring i arten af forsikredes erhverv eller beskæftigelse, herunder også i omfanget af deltagelse heri (gælder for heltidsulykkesforsikring). … På grundlag af forandringer træffer selskabet bestemmelse, om forsikringen kan fortsætte og i givet fald på hvilke vilkår. Er anmeldelse i overensstemmelse med ovenstående ikke sket, hæfter selskabet kun på de vilkår og i det omfang, det - mod den betalte præmie - ville have fortsat forsikringen. Eventuel pro-rata erstatning beregnes i forhold til den del af præmien, der vedrører den pågældende person."

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at det med tilstrækkelig klarhed fremgår af forsikringsbetingelsernes afsnit 14, punkt c, at en ændring i forsikredes beskæftigelse kan anses for en fareforøgende omstændighed og derfor bør meddeles selskabet. Når dette ikke er sket, kan nævnet ikke kritisere, at selskabet ved beregningen af erstatningen i forbindelse med ulykkestilfældet har anvendt reglerne om pro rataerstatning i forsikringsaftalelovens §

121, stk. 2. Efter det oplyste beregner selskabet sig en højere præmie for en forsikret, der er pakkerske, end en forsikret, der er studerende. Selskabet er derfor berettiget til at beregne erstatningen efter dette forhold.

Herefter, og idet det for præmiens – og dermed erstatningens – størrelse er uden betydning, om den konkrete tilskadekomst sker i fritiden, kan nævnet ikke kritisere selskabets erstatningsfastsættelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard